

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๐๑๗/ ๒๕๖๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์
เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่านาย ก. ผู้อุทธรณ์ - สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและบังคับคดี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของลูกค้าตามคำสั่งของพนักงานอัยการ (การบังคับคดีแพ่ง) จำนวน ๔ ราย ว่าเป็นผู้มีชื่อเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาใดบ้าง ถ้าเป็นลูกค้าของธนาคารปัจจุบันมีเงินจำนวนเท่าใด

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ มีหนังสือที่ ภ.กตบ.(ปช.) ๑๒๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลของผู้อุทธรณ์ขอให้ตรวจสอบนั้น เป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลไม่ได้ ตามมาตรา ๒๔ พระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของธนาคารอาคารสงเคราะห์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์ขอตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าธนาคารจำนวน ๔ ราย เนื่องจากผู้อุทธรณ์ในฐานะ - สำนักงานอัยการ

คำสั่ง ที่ สค ๐๑๗/ ๒๕๖๒

คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและบังคับคดี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอข้อมูลฐานะทางการเงินของของลูกหนี้ตามคำสั่งของพนักงานอัยการ (การบังคับคดีแพ่ง) แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเจตนารมณ์ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ และเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ดังนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อวางหลักเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการไม่ได้ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็น - และใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในการขอข้อมูลข่าวสารต่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหนึ่ง ย่อมเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มิใช่ในฐานะประชาชนหรือเอกชนจึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ในทางการบริหารราชการ หรือการปกครองภาครัฐ จึงต้องใช้กลไกการบริหารของภาครัฐ ซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบแบบแผน และธรรมเนียมปฏิบัติทางราชการตามที่มีกฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินฯ จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะรับไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

